8.50 மணிக்கு என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. 8.30 மணிக்கு நான் வந்துவிட்டேன்; அறையில்தான் இருந்தேன். நீங்கள் என்னை நேரில் சந்தித்திருக்கலாம். 8.50-க்கு கொடுத்துவிட்டு, அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது, பரிசீலிக்கிறேன். பரிசீலனை செய்த பின்னால் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு வர்த்தகக் கழகம் 'பந்து' செய்திருப்பது பற்றி நான் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது மிகவும் முக்கியமானது;

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிறைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன. எல்லாமே முக்கியமானவை தான். தினந்தோறும் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்கிறோம். இன்றைக்கும் ஒரு முக்கியமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறோம்.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் பட்ட வகுப்புகள் பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம். போன்ற வகுப்புகள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படி சுமார் 50-க்கும் மேற்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன. பேரவை நடைபெறுவது 9 நாட்கள்தான். இப்போது தினசரி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லா ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களுமே முக்கியமானவைதான். அவரவர் தொகுதி சம்பந்தப்பட்டது, மாவட்டம் சம்பந்தப் பட்டது எல்லாம் இருக்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பிரச்சனை இருக்கும்; இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதும் ஒரு முக்கியமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்தான்.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

தென்னாற்காடு மாவட்ட தொளார் கிராம அரிசனக் காலனி தீயினால் பாதிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் சோ. அழகர் சாமி, இரா. கருப்பையா, பொ. உத்திராபதி, மு. அம்பிகாபதி, எம். ஆறுமுகம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், டி. மணி, கே. ஆர். சுந்தரம் ஆகியோர் "தென்னாற்காடு மாவட்டம் தொளார் கிராமத்தில் கடந்த 4-8-1981 அன்று காலை 5 மணிக்கு அரிசன காலனிக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்தப் பட்டுள்ளதால் 300 குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் அரிசனங்களிடையே எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்'' என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது

முக்கியம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் திரு. உத்திராபதி அவர்கள்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, நானும் இதுபற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். அந்த கிராமத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய பெயரால் கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. ஒருவேளை 54–வது விதியின்கீழ் கவன ஈர்ப்பாகக் கொடுத்திருந்தால், அதைப் பார்க்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தொளார் கிராமத்தில் 300 அரிசனக் குடிசைகள் காலை 5 மணிக்கு நெருப்பு வைத்து கொளுத்தப்பட்ட செய்தி தமிழ்நாட்டில் ஒரு பதட்டமான நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சி காலை 5 மணிக்கு நடந்தது என்று சொல்கின்ற போது தமிழகத்தில் எந்த மாவட்டத்தில் எந்த இடத்தில் தீப் பற்றி எரிந்தாலும் அது எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நேரங்களில்தான் நடக்கின்றன. கீழ்வெண்மணியிலே 47 உயிர்கள் தீயினால் இறந்தது இரவு நேரம்தான். அதேபோல்தான் விழுப்புரம் சம்பவமும், அதேபோல்தான் உஞ்சரை சம்பவமும், அதேபோல் தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடந்த சம்பவமும். இப்படித் தமிழகத்தில் நடந்த சம்பவங்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்லப்போனால் நேரம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கும். இப்படி எங்கெங்கு தீ விபத்து ஏற்பட்டாலும் அரிசனக் குடிசைகள்தான் தீக்கு இரையாகின்றன. தொளார் கிராமத்தில் தொடர்ச்சியாக ஜாதி இந்துக்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் ஒரு பிரச்சினை உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் நினைத்திருந்தால் உண்மையிலேயே சுலபமாக முடித்திருக்க முடியும். அதே போன்றுதான் விழுப்புரம் சம்பவம் நடந்தபோதும் காலத்தோடு காவல் துறைக்கு அறிவிக்கப்பட்டும் அவர்கள் காலதாமதப்படுத்தியதன் காரணத்தால் அப்படி நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. அதேபோன்று உஞ்சரையில் அரிசன மக்களுக்கு வரக்கூடிய பாதிப்பு பற்றி முன்கூட்டியே காவல் துறையினருக்கு அறிவித்திருந்தும் காவல் துறையினர் காலதாமதப்படுத்தியதன் காரணத்தால் அரிசன மக்களின் வீடுகள் சாம்பலாகின்றன, அவர்களும் தாக்கப்படுகிறார்கள்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம், தொளார் கிராமத்திலும் இப்படிச் சம்பவம் நடைபெறுவதற்கிடையிலே அதிகமான நாட்கள் இருந்தும், காவல் துறையினருக்குக் காலத்தோடு தெரிவித்திருந்தும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணத்தால் காலையில் 5 மணிக்கு — அது மாலை நேரமும் கிடையாது, பகல் நேரமும் கிடையாது — ஜாதி இந்துக்களும், அரிசன மக்களும் மோதிக்கொண்டார்கள். அந்த மோதலின் விளைவாகத் தீ பற்றி எறிந்தது என்று சொல்வதற்கு அர்த்தமே

கிடையாது. இரவு நேரம் முழுவதும் முடிந்து விடியற்காலம் 5 மணிக்கு தீ வைக்கப்பட்டு 300 குடிசைகள் சாம்பல் ஆக்கப் பட்டன என்றால் எந்த அளவுக்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்காக எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் கூடியிருக்கவேண்டும் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகளும் இருக்கத் தான் செய்கிறார்கள்.

ஆனால் தமிழகத்திலே கடந்த 6, 7 ஆண்டுகாலத்தை வரிசையாக எடுத்துப் பார்த்தால் எங்கே பார்த்தாலும் நூற்றுக் கணக்கான குடிசைகள் 200-க்கும் அதிகமான குடிசைகள் அதுவும் அரிசன மக்களுடைய குடிசைகள்தான் தீக்கு இரையாக் கப்பட்டு சாம்பலாகி இருக்கின்றன. இனிமேலாவது வேறு எங்கும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களும், சேதங்களும் ஏற்படக் கூடாது என்பதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

தற்பொழுது மீனாட்சிபுரம் சம்பவம் பற்றி இந்தியா முழுமைக்கும் பத்திரிகைச் செய்திகள் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏன் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வருகின்றன. அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுகின்றபோதுதானே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வருகின்றன. அந்த மீனாட்சிபுரத்திற்கு சென்ற மாதம் 22-ஆம் தேதி நான் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியுடன் சென்று இருந்தேன். அப்போது மழை பெய்துவிட்டது. அங்கே இரண்டு போலீஸ் அதிகாரிகள் வந்தார்கள். அவர்களிடம் வழி கேட்டபோது அலட்சியமாக பதில் சொன்னார்கள். இப்படிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே காவல் துறையினர் அலட்சியமாக பதிலைத் தருகின்றபோது சாதாரண அரிசன மக்கள் சொல்லக்கூடிய புகார்களுக்கு காவல்துறை அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்குப் பதில் சொல்வார்கள் என்பதைத் தெளிவுப்படுத்துவதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். எனவே நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் தென்னாற்காடு மாவட்டம் தொளார் நிகழ்ச்சியை ஒரு கடைசி நிகழ்ச்சியாக ஆக்கவேண்டும். எங்கேயாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப்படிப்பட்ட புகார்களைக் கொடுத்தால் காவல் துறையினர் உடனடியாகப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அப்படி வந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்தில் வந்திருக்காது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்வதற்கு முழுக்காரணம் காவல் துறையினர் என்று குற்றம்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

தொளார் கிராமத்திலே 5 தினங்களுக்கு முன்னதாக புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்கள் அரிசன மக்களுடைய குடிசைகளை தாக்குவதற்கு திட்டமிட்டிருப்பதாக ஜெயராமன் என்பவர் ஃபோன் மூலமாக தெரிவித்திருக்கிறார். இவ்வளவு தகவல்கள் கிடைத்தும் கூட காவல் துறையினர் பாராமுகமாக இருந்தார்கள் என்று சொல்வதா அல்லது ஜாதி இந்துக்களுக்கு ஆதரவு காட்டி வந்தார்கள் என்று சொல்வதா என்று குறிப்பிட அச்சமாக இருக்கிறது. எனவே, நான்

தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருப்பதால், தென்னாற்காடு மாவட்டம், தொளார் கிராமத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பதட்ட நிலையை, 300-க்கும் மேற்பட்ட அரிசன மக்களின் குடிசைகள் நாசம் அடைந்து இருப்பதல் அங்குள்ள கொந்தளிப்பான நிலைமையை விவாதித்து, அவர்களுக்குத் தேவையான பரிகாரம் செய்யவும் இதுகுறித்து விரிவான விவாதத்தை மேற்கொள்ளும் வகையிலும் அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக் வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

*திரு. பி. ஈஸ்ரவமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம் தொளார் என்ற கிராமத்தில் 300-க்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள், ஏழை எளிய அரிசனங்களின் குடிசைகள் தீ வைத்து கொளுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஆரம்பத்திலேயே இப்படிப்பட்ட மோதல்கள் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி, அதன் காரணமாக ஒரு பதட்டநிலை அங்கே உருவாகியிருப்பதைப்பற்றி இரண்டுதரப்பிலேயிருந்தும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத்தொடர்ந்து தகவல்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. போலீசார் கூப்பிட்டுப் பேசுவதிலேயே இருந்தார்களே தவிர, முன் எச்சரிக்கையாக பாதுகாப்புகள் எதுவும் செய்யவில்லை. இது அவர்களுடைய அஜாக்கிரதையைக் காட்டுகிறது.

அவர்கள் கொஞ்சம் முன்ஜாக்கிரதையோடு அங்கே பாதுகாப்பு போட்டிருப்பார்களேயானால், தீ வைப்பைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால் போலீஸ் தரப்பில் முன்ஜாக்கிரதை நடவடிக்கை இல்லாத காரணத்தால்தான் இத்தகைய நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் இரு தரப்பினரையும் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டேயிருக்கையில், காலை 5 மணிக்கு இங்கே தீ வைப்பு நடந்திருக்கிறது. அப்படி பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே, இங்கே தீ வைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், எப்படிப்பட்ட பதட்ட நிலை அங்கே இருந்தது என்பதை நாம் ஊகிக்க முடிகிறது. ஆனால் போலீசார் மிகவும் அஜாக்கிரதையாக இருந்ததின் காரணமாக, உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள்.

சேதம் ஏற்பட்டது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இதன் விளைவாக பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அங்கே மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவுக்குப் பிறகும் சமாதான பேச்சு வார்த்தை நடந்து, அதற்குப் பிறகும் தீ வைக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்கிற நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. ஆகவே, போலீசாரின் அஜாக்கிரதையின் காரணமாகத்தான் அந்த மக்கள் இன்று பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல் அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால், போலீசாருடைய அஜாக்கிரதையைப் பற்றி இன்னும் விரிவாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதாலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தேவையான நிவாரணப்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1981 ஆகஸ்ட் 26

பணிகள் செய்ய வேண்டியிருப்பதாலும், — இப்போது ஏதோ ஓரளவு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதாது. அந்த மக்கள் எல்லாம் வாழ வழி இல்லாமல், ஒருவேளை உண்ண உணவு இல்லாமல் பல்வேறு கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தற்போது செய்திருக்கும் உதவி மிகவும் குறைவு. இன்னும் அதிகமான அளவில் அவர்களுக்கு உதவி தேவை. அதைப்பற்றியும் விரிவாக விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதே பொருள்பற்றி மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் 54 வது விதியின் கீழ் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார். தட்டச்சரின் பிழை காரணமாக அது நேர்ந்திருக்கலாம் என்பதால் கூறுவதால், அதை 55 வது விதியின் கீழ் மாற்றி, அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு ஜில்லா தொளார் கிராமம் 750 மக்களைக் கொண்டது. கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக அங்கே வன்னிய சமுதாய மக்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டவாறே இருந்தது. கூலி உயர்வு கேட்டதற்காக 2 அரிசன பையன்களைக் கட்டி வைத்து அடித்தார்கள் அங்கே. அதைப்பற்றி சென்ற மாதம் போலீசாருக்குப் புகார் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு சமாதானம் செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு 1-8-1981 அன்று காலை சர்க்கரை என்ற அருந்ததி பெண்—கல்யாணம் ஆகாத பெண், பஸ் ஏறுவதற்காக வந்திருக்கிறாள். அப்போது அங்கேயிருந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர், கற்பழிக்கின்ற நிலைக்குக் கையை பிடித்து இழுக்க, அங்கேயிருந்த ஆசிரிய மாணவப் பெருமக்களும் பொது மக்களும் சேர்ந்து அவரைக் கண்டித்து, அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றினார்கள். 2-8-1981-ம் தேதியன்று, அந்தக் கிராமத்தின் முக்கியஸ்தராகிய கிராம முன்சீப் தங்கவேலு படையாச்சி அவர்களுடைய வீட்டில் அந்தப் பெண் வீட்டவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி, அந்தப் பெண்ணை அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு உள்ளாக்கியதற்காக 5 ரூபாய் அபராதம் என்று தீர்ப்பு சொன்னார்கள்.

பெண்ணின் சொந்தக்காரர்கள், ஐயா, எங்களுக்கு அந்த ஐந்து ரூபாய் வேண்டாம். அவள் கல்யாணம் ஆகாத பெண். அவளைக் கட்டிக்கொடுத்து விடுகிறோம். இப்படி அபராதம் எல்லாம் அதற்காகப் போடவேண்டாம் என்று காலில் விழுந்து கேட்க, இதைப்பற்றி பெண்ணாடம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஏதாவது புகார் செய்தீர்கள் என்றால், இந்த ஊரிலேயே நீங்கள் வாழ முடியாது. உங்கள் வீட்டைத் தீக்கு இரையாக்கி விடுவோம் என்று 2-8-1981லேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதன்பிரகாரம் விருத்தாசலம் தாலுகா ஆர். டி. ஓ. அவர்கள், திட்டக்குடி தாலுகா தாசில்தார், பெண்ணாடம் போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் நல்லதொரு முறையில் சமாதானம் செய்யவேண்டும் என்று

சொல்லி இரவு 1.30 மணி வரையில் சமாதானம் பேசி மறுநாள் காலையில் மீண்டும் அதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி கையெழுத்து கேட்டிருக்கிறார்கள். 25 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஹரிஜன மக்கள்—ஹரிஜன சமுதாயத்தில் மிகக் கீழ் நிலையில் இருக்கக்கூடிய அருந்ததியர்கள், அவதிப்படுகிற மக்கள், பயப்பட்ட மக்கள், யாரிடமும் வம்புக்குப் போகாதவர்கள்—ஐயா, நாங்கள் இந்த ஊரைவிட்டு வேண்டுமானாலும் போய்விடுகிறோம். உங்கள் எதிரிலேயே இந்த இளைஞர்கள் சொல்கிறார்கள், தீ வைத்து கொளுத்திவிடுவோம் என்று, நாங்கள் இந்த ஊரில் வாழ முடியாது என்று தாசில்தார் காலில் விழுந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்போது தாசில்தார் சொல்லியிருக்கிறார், நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள் என்று. அப்படிச் சொல்லி இரவு 1 மணிக்கு எல்லோரையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைச் சுற்றியுள்ள 12 கிராமங்களில் வசிக்கக்கூடிய வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் திட்டமிட்டு காலை 5.15க்கு தீப்பந்தங்களோடு வந்து அத்தனை வீடுகளையும் கொளுத்தி விட்டார்கள். மொத்தம் இருந்த வீடுகள் 300; தீக்கு இரையாகியது 249 வீடுகள். அரசால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள்; அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றியத் தலைவரின் தம்பி வீடுதான் கல் வீடாக இருந்தது. அந்தக் கல் வீட்டையும் பெட்ரோல் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி அந்த வீட்டுக் கதவுகள் எல்லாம் சாம்பலாவதுவரை எரித்திருக்கிறார்கள். அந்த 12 கிராமங்களில் அந்த ஊரில் உள்ள ஹரிஜனங்கள்தான் சற்று வசதி உள்ளவர்கள், சொத்துள்ளவர்கள் நல்ல நிலைமையில் உள்ளவர்கள். 27 மாடுகள் தீக்கிரையாயின. 500க்கு மேற்பட்ட கோழிகள் எரிக்கப்பட்டன. 37 பன்றிகள் தீயில் வெந்து மடிந்தன.

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக அங்கிருக்கிற நிலைமை இது இராமநாதபுரத்தைப் போல் ஆகும் என்று கலெக்டர், ஆர். டி. ஓ. முன்னால், தாசில்தார் முன்னால் பேசியிருக்கிறார்கள். 10–8–1981 அன்று இரவு எஸ். பி. ஐ நேரில் பார்த்து, கலெக்டரிடம் தொலைபேசியில் பேசி அமைதியாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பின்னர் சென்று பார்த்தபோது நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கிறது; மேலும் என்ன நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. கடந்த 50 ஆண்டுகளில் 200 தடவை அந்தக் கிராம மக்கள் கட்டி வைத்து அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்த ஒன்றியத் தலைவர் தம்பி வீடுதான் மிக மிக வன்மையாகக் கொளுத்தப்பட்டு ஒரு சாமானையும் எடுக்கமுடியவில்லை. அரசாங்க உதவி கொடுப்பது என்று சொல்லும்போது, தெய்வாதீனமாக, இயற்கையாக ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர திட்டமிட்டு, வஞ்சகமாக, ஜாதி காரணமாக இப்படி வேண்டுமென்றே செய்கிற செயல்களுக்கு, நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் அங்கே யார் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளார்களோ

அவர்களுக்கு தண்டத் தண்டனைபோட்டு அவர்களிடம் நஷ்டயீடு கேட்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 500 கலத்திற்கு மேலாக நெல், 100 கலத்திற்கு மேல் கம்பு, 22 கலத்திற்கு மேல் கேழ்வரகு, மாடுகள், கோழிகள், பன்றிகள் போன்றவை நாசமாகியிருக்கின்றன. அரசுக் கணக்குப்படி கிட்டத்தட்ட இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் இருக்கும் என்று தசில்தார் சொல்கிறார்.

கடந்த மூன்று மாதமாக அந்த ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்ததற்காக அந்த தாசில்தார், ஆர். டி. ஓ-வின் வீடுகளில் கற்களை எறிந்திருக்கிறார்கள். அன்று இரவு தாசில்தார் வந்த போது அவர்களைத் துரத்தி தாசில்தாரையும், ஆர். டி. ஓ. வையும் கொளுத்திவிடுவோம் என்று மிரட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எஸ். பி. திரு. பஞ்சாபகேசன் அவர்களிடம் நேரில் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே இப்பிரச்னை குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து தீர்க்கமாக எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இதுபற்றி விவாதித்து இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தொளர் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட வருந்துவதற்குரிய அசம்பாவித சம்பவங்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமாக என் அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களைக் கூற முன்வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் சிலபல தகவல்களை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இது வருந்துவதற்குரிய, வேதனைப்படுவதற்குரிய ஒரு நிகழ்ச்சி என்றாலும் நம் காவல்துறையினரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுத்துக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11.00]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் எடுத்து தெரிவித்ததைப்போல் அங்கே இருசாராரிடையே பகைமையுணர்ச்சி நீண்டகாலமாக இருந்து அது அவ்வப்போது பீறிட்டுக் கிளம்பி அதை அடக்குவதற்கான செயல்களும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இங்கே அரசுக்குக் கிடைத்த தகவல்களைப் பற்றி நான் எடுத்துக் கூறுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி, இந்த அரசு கூர்ந்து கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, நியாயம் கிடைக்குமாறு செய்யும். அங்கே பாதுகாப்பு ஏற்படுவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்கள் பயன்படுவனவாக அமையும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் தொளார் கிராமத்தில், ஜாதி இந்துக்களுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் பகைமை உணர்ச்சி தோன்றி இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து 30-7-1981 அன்று ஆதி திராவிட இனத்தவர் ஒருவரை சாதி இந்துக்கள் சிலர் தாக்கி யுள்ளனர். இச்சம்பவத்தின்மீது வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப் பட்டது. அன்று மாலை திட்டக்குடி வட்டாட்சியரும், காவல் துறையினரும் இரு சமூகத்தவரிடையேயும் சமாதானம் செய்து வைத்து அமைதி காக்கும்படி அறிவுறுத்தினர். காவல் துறை பாதுகாப்பு போடப்பட்டது.

1-8-1981 அன்றும், 3-8-1981 அன்றும் இந்துக்கள் சிலரை ஆதி திராவிடர்கள் சிலர் தாக்கியுள்ளார். இச்சம்பவங்களின்மீது வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 4-8-1981 அன்று விடியற் காலை சாதி இந்துக்கள் சுமார் 200 பேர்கள் திடீரென்று கும்ப லாக ஆயுதங்களுடனும், தீப்பந்தங்களுடனும் சென்று ஆதி திராவிடர்களின் குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்துள்ளனர். 184 குடிசை களும், 5 ஆடுகளும், கோழிகள் சிலவும், டயர் வண்டி ஒன்றும் தீக்கிரையாயின என்ற விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதன்மேல் தக்க நடவடிக் கைகள் எடுக்கப்பட்டு, நியாயம் வழங்கப்படும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்குத் தந்திருக்கின்ற விவரத்தின்படி, காவல்துறை ஆய்வாளரும், வட்டாட்சியரும், காவல்துறையினரும் செய்தி அறிந்து விரைந்தனர். தீயணைப்புப் படையினரும், அதிக அளவில் காவல் துறையினரும் வரவழைக்கப்பட்டு, நிலைமை அமைதிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. திட்டக்குடி காவல்துறை ஆய்வாளருக்கும் 5 பெண்கள் உள்பட 23 ஆதி திராவிடர்களுக்கும் காயம் ஏற் பட்டது. காயமடைந்தவர்கள் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப் பட்டனர். வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உணவும், இருப்பிட வசதியும் அளிக்கப்பட்டன. 5 கிலோ அரிசியும், ஒரு லிட்டர் மண்ணெண் ணெயும், சேலை வேட்டிகளும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங் களுக்கு வழங்கப்பட்டன. பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத் திற்கும் தலா ரூ. 400 உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், டி. ஐ. ஜி. மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் ஆகிய உயர் அதிகாரிகள் கிராமத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டனர். இரு சாராரும் அடங்கிய அமைதிக் குழு அமைக்கப்பட்டு கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. உயர் அதிகாரிகள் அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் சென்று அனைவரையும் அமைதி காக்கும்படி அறிவுரைகள் கூறி யுள்ளனர். சாதி இந்துக்கள் 50 பேர்களும் ஆதி திராவிடர் இருவரும் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

10-8-1981 அன்றும், 11-8-1981 அன்றும் தொளார் கிராமத் திற்கு அருகில் கோடிக்குளம் கிராமத்தில் சிறுசிறு தீவைப்புச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அவைகளின் மீதும் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காவல் துறையினரின் ரோந்து

தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நிலைமை தற்பொழுது அமைதியாக உள்ளது. எனவே, இந்தப் பிரச்னை குறித்து மேலும் விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே நியாயம் வழங்குவதற்கும், தொடர்ந்து அமைதி காப்பதற்கும், இந்த மாச்சர்யங்களின் விளைவாக எதிர்காலத்திலே அமைதிக்குப் பங்கம் நிகழாத முறையிலே நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற உறுதியைக் கூறுகிறேன். ஆகவே இந்த அளவிலே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னபிறகு, சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து மேலும் விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

5. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) திருவாரூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே,

"திருவாரூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் இட வசதியில்லாததாலும், வகுப்பறைகளில் போதிய மேசை, நாற்காலிகள் இல்லாததாலும் மாணவர்கள் அவதிப்படுவது குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

திருவாரூர் அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் மாணவர் அமைதியின்மை குறித்து அரசால் பெறப்பட்ட தகவல்கள் பின் வருமாறு:

திருவாரூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் உள்ள பெரிய வகுப்பறைகளைத் தடுத்து கூடுதல் அறைகள் (Partition) ஆக்குவதற்குக் கல்லூரி முதல்வரால் அனுமதி பெறப்பட்டுள்ளது. வேலை இன்னும் ஒரு வாரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும். இது முடிந்த பின் வகுப்பறைகள் கூடுதலாக இருக்கும். கல்லூரியில் மேஜை, நாற்காலி முதலிய தட்டுமுட்டு சாமான்கள் பற்றாக் குறையில்லை என்று முதல்வர் அறிவித்துள்ளார். குறிப்பிடத் தக்க வகையில் இக்கல்லூரியில் மாணவர் கிளர்ச்சி இப்போது ஏதுமில்லை.